

N:o 151.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 12 maj 1905.
— — — — Andra Kammaren — — — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen angående ändrad lydelse af 4 § 1 mom. och 15 § i förordningen angående tillverkning och beskattning af maltdrycker den 17 juni 1903.

(Bevillningsutskottets betänkande N:o 30.)

Till Konungen.

Inom Riksdagen har enskild motionär föreslagit dels sådan ändring af 4 § 1 mom. i förordningen angående tillverkning och beskattning af maltdrycker den 17 juni 1903, att användning af sockerkulör måtte, under de villkor Eders Kungl. Maj:t föreskrefve, blifva tillåten för tillverkning af maltdrycker i skattepliktigt bryggeri, dels ock sådan ändring af 15 § i samma förordning, att den i paragrafen stadgade tid af fem dygn, hvarunder maltkrossning i skattepliktigt bryggeri må utan påföljd för tillverkaren vara inställd, måtte utsträckas till tio helgfria dygn.

I 28 § 2 mom. af nämnda förordning är stadgadt, att i skattefritt bryggeri eller tillhörande lägenheter icke må finnas stärkelse, sackarin eller annat, som kan vid tillverkning af svagdricka användas i stället för malt, dock att för färgning af svagdricka sockerkulör må användas. Dessa bestämmelser afse att åstadkomma likställighet i allmänhet mellan skattepliktiga och skattefria bryggerier i fråga om svagdrickstillverkningen, hvarifrån dock en afvikelse blifvit gjord genom det till förmån för de skattefria bryggerierna lämnade medgifvandet att använda sockerkulör.

Behovvet att för färgning af svagdricka använda sockerkulör lärer få anses förefinnas i lika hög grad vid skattepliktiga som vid skattefria bryggerier, hvadan Riksdagen finner den ofvan anmärkta olikheten i tillverkningsvillkor icke böra bibehållas. Missbruk af sockerkulörs användande vid skattepliktiga bryggerier synes icke vara att befara, därest användningen må äga rum endast under de villkor Eders Kungl. Maj:t föreskrifver.

Stadgandet i 15 § af ifrågavarande förordning afser att förebygga, att staten skulle utan motsvarande skatteinkomst betungas med kontrollkostnader vid bryggeri, där maltafverkning under längre tid icke äger rum. Den tid, hvarunder malkrossning skulle få ligga nere, utan att kontrollkostnaden öfverflyttades på tillverkaren, hade af 1881 och 1891 års maltskattekommittéer föreslagits till tio dagar samt af 1902 års kommitté till fem dygn, hvilken tidsbestämmelse på förslag af Eders Kungl. Maj:t äfven ingått i den nu gällande förordningen. Den nuvarande bestämmelsen om fem dygn har visat sig medföra olägenheter, i det att till följd af nämnda tids korthet svårigheter med afseende å tillverkningens ekonomiska anordning uppstått för tillverkarna. Med hänsyn härtill har Riksdagen funnit, att den tid, hvarunder afbrott i malkrossning vid skattepliktigt bryggeri må äga rum utan påföljd för tillverkaren, bör utsträckas till det af 1881 och 1891 års maltskattekommittéer i detta hänseende förordade maximum af tio dygn.

På grund af det anförda har Riksdagen beslutit, att 4 § 1 mom. och 15 § i förordningen angående tillverkning och beskattning af maldrycker den 17 juni 1903 skola erhålla följande förändrade lydelse:

4 §.

1. I skattepliktigt bryggeri må för tillverkning af maldrycker användas endast torkadt, rostadt eller brändt malt, humle, jäst och vatten samt, under de villkor Kungl. Maj:t föreskrifver, sockerkulör.

Kungl. Maj:t äger att för visst bryggeri medgifva, att under föreskrifna villkor socker eller dextros må i lagerkällaren användas såsom tillsats till porter.

15 §.

Om malkrossning ej företages inom fem dygn efter det, då enligt tillståndsbevis densamma må taga sin början, eller afbrytes utan sådan

anmälan, som i 14 § omförmäles, och icke ånyo företages inom tio dygn, det oräknadt, hvarunder afbrottet skedde, åligger det tillverkaren att för hela den tid malkrossning sålunda icke ägt rum, till Kungl. Maj:ts befallningshafvande inbetala det på bryggeriet belöpande kontrollörsarfvodet, hvilket Kungl. Maj:ts befallningshafvande eljest låter hos honom utmäta.

Stockholm den 12 maj 1905.

Med undersåtlig vördnad.